

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 11 Octomvrie st. v.

Compatrioții nostri maghiari, așa ni se pare nouă, își dau toată silința acum de dieci de ani, de a semăna vânt.

Și cine seamănă vânt, este o dicală vechie, are să secere furtună.

Până acum din truda lor a și rezultat ceva. Au ajuns deja a-și forma un fel de trinitate, abstractă ce e drept și putem adăuga — de viață consumatoare. O *Maghiarie* dela Adriatică până la Marea-Neagră este idea fundamentală sau principiul primordial. Maghiarisarea a toată suflarea omenească dela Adriatică până la Marea-Neagră este idea derivată sau născută, idea *Maghiariei* decând aceasta a început a exista. Ear' a treia idee, care purcede din amândouă cele dintâi, este împedecarea ori-și-cărei desvoltări la acei ce sânt după conceptul maghiar destinați a fi mistuiți de maghiarismul nesăturat, și pururea poftitor de a mistui pe alții.

Abstracțiunea aceasta trinitară preocupă acum pe compatrioții maghiari, îndeosebi, cum se o traducă în faptă, în realitate.

Până când se aflau oameni mai cuminți în fruntea afacerilor maghiare, trinitatea era, cel puțin mai după perdea. Se șfiau oamenii a le lua naționalităților nemaghiare din Ungaria viul dintr'odată. Sfiala aceasta nu li se impunea prin altceva decât prin circumspecțiune și prudență.

De aceea naționalităților nemaghiare li se luă la început naționalitatea. Se înțelege în princip, dându-li-se în schimb „națiunea politică ungurească”, pe care compatrioții maghiari o traduc mai târziu în *maghiară*.

Ca naționalitățile nemaghiare să fie totuși molcomite asupra confiscării naționalității lor, li s'a îngăduit o lege, care, întrucât trinitarilor politici maghiari le va veni la socoteală, să le „garanteze” existența.

Că „garanția” aceasta n'a fost serioasă din capul locului, s'a putut vedea dela aplicarea ei, sau mai bine dela *neaplicarea* ei. Căci, decând există legea naționalităților, așa după-cum este, n'a fost aplicată nici odată. Aplicarea acestei legi a fost un șir de arbitrarități, care dacă vom voi a o boteza așa precum ea în adevăr s'a făcut, mai nimerit o am pute numi călcare decât aplicare.

Dar' nici n'a fost legea de naționalități făcută pentru naționalitățile nemaghiare. A fost făcută pentru lumea din afară, cu

scop de a face pe aceasta să creadă, că naționalitățile nemaghiare în împregiurările cele nouă, cu supremația maghiară, se află în Ungaria destul de bine, pot fi mulțumite, căci au destul teren de desvoltare.

Ear' pentru-ca lumea din afară nu cumva să cadă din credința aceasta deșartă, compatrioții maghiari, din averea comună, au creat cel mai mare fond de dispozițiune din lume, cu ajutorul căruia se îndoapă o mulțime de diare, în străinătate, cu minciuni boeresci din Țeara Ungurească.

Dela 1875, decând s'au mai schimbat și boerii din fruntea afacerilor țerii, au mai lăsat compatrioții maghiari și din molcomeală. Li se pare boerilor noi, că globul maghiar nu se mișcă cu iuteală destulă în orbita lui și de aceea dau năvală asupra naționalităților nemaghiare în toate chipurile, când în temeiul legilor croite anume pentru treaba aceasta, când fără de lege, sau chiar și eludând ori călcând legile făcute de dinșii.

În eludarea legilor și călcarea lor merge cu exemplu cel mai stăruitor ministrul de culte și instrucțiune publică, dl Trefort.

Pentru dînsul legea naționalităților e ca-și-când nu ar fi, căci nicăiri gimnasii, scoale reale sau alte institute de felul acestora pentru naționalități nu există, deși legea dîce apriat, că unde poporațiunea unei sau altei naționalități este mai numeroasă, statul se deschidă pentru acea populațiune scoli până la universitate. De asemenea pentru același ministru, legea pentru autonomia bisericilor n'are nici o valoare. Dl ministru Trefort se amestecă în afacerile bisericesti până și în numirile personalului ecleziastic, și după semne are de gând să meargă și mai departe cu amestecul.

N'am scî pentru-ce să repetăm ceea ce am dîs de atâtea ori. Am avut atâtea ocațiuni de a scrie despre inexactitățile guvernului unguresc, fără de nici un rezultat. Guvernul unguresc se vede, că și-s'a pus în gând să nu țină cont nici de naționalități, nici de legile cari le garantează și lor cât de cât oareși-care posibilitate șubredă de a trăi ca oameni în comuniunea de stat împreună cu compatrioții maghiari.

Ne cade greu, când vedem asuprirea sistematică asupra naționalităților nemaghiare. Ca oameni conșciențioși și care ne dăm seama, câtă pagubă trebuie să sufere statul prin procederea patrioților ma-

ghiari, nu se poate altfel, decât să ne cadă greu, când vedem, că un stat frumos cum este Ungaria, din cauza că administratorii de astăzi cred că este de ajuns a substitui o porțiune bună de șovinism în locul capacității, este adus în starea cea mai deplorabilă.

Nu numai naționalitățile nemaghiare au să se plângă asupra incapacității și lipsei de orientare a administratorilor patriei. Au început Maghiarii înșiși a simți consecințele șovinismului. Tratamentul tuturor cestiunilor și afacerilor aparținătoare resortului ministerului de culte și instrucțiune publică a adus-o deja la atâtea, încât învățătorii de sub ocărnuirea sa proprie au dat țipete în presa maghiară. În comitatul Ciucului, ne spune „Ellenzék”, învățătorii nu-și primesc salariile decât pe jumătate și mai puțin de jumătate din lipsa relei administrațiuni sau mai drept dîs din cauza, că șovinismul este principiul conducător în fruntea instrucțiunii publice.

Dacă în comitatul Ciucului este cu puțință, ca învățătorii să aibă cuvânt a se plînge asupra administrațiunii celei rele a scoalelor, ce vom dîce de administrațiune preste tot în părți, unde e vorba de nemaghiari?

Sînt rele semne, când și Maghiarii au început a-și perde răbdarea.

Revistă politică.

Sibiiu, 11 Octomvrie st. v.

Diarele din capitala Ungariei publică renunțul, ce l-a hotărît deputațiunea regnicolară ungară drept răspuns la nunțul croat. Deși calm în formă, acela respinge pretențiunile, pe care le-au format Croații în ceea-ce privește abrogarea pretinselor violări ale concordatului. Cea mai importantă expunere a renunțului privește raportul de drept public dintre Ungaria și Croația și în această privință renunțul își îndreaptă toată polemica în contra acelor teorii despre statul croat, care s'au ivit în Croația în timpul din urmă.

Despre genesa delegării deputațiunilor regnicolare, a afacerii pajurilor și a delegării unui comisar regesc, etc., pe care le expune dl Miskatovics în elaboratul seu, tace renunțul ungar și se abține dela ori-ce polemie asupra caracterului unei naționalități politice, care în nunțul croat e vindicat pe seama regatelor Croația și Slavonia; constată însă din comunitatea de stat a țărilor de sub coroana Sf. Stefan concludsiunea, că regatul Croației formează cu Ungaria o indivisibilă

comuniune de stat și nu poate pretinde o paritate, precum e și ceea dintre ambele state ale monarchiei.

Ieri am comunicat instrucțiunile, pe care le-a primit din Constantinopol Gadbán-efendi și din care s'ar pute deduce, că între Rusia și Turcia există o alianță formală. Acest fapt, care desigur nu e ceva nou în istoria imperului otoman, pune într'o lumină de tot nouă situația politică. Și dacă această alianță există întru adevăr, atunci ocuparea Bulgariei decâtă Rusia încă nu mai poate fi decât o cestiune de timp. Acesteia se mai alătură și scirea, că generalul Gurco va merge în Bulgaria în calitate de comisar rusesc extraordinar. Anume diarul lui „Budapester Tagblatt” i-se depeșează din Varșovia cu datul de 21 Octomvrie n., că guvernorul-general Gurco primî un autograf de al Țarului, prin care i-se face propunerea, de a primî funcțiunea unui comisar extraordinar în Bulgaria. Gurco să fi răspuns, că deși el se simte foarte măgulit pentru această nouă dovadă de încredere ce-i face Țarul, dar' crede, că acțiunea sa în Bulgaria numai atunci ar avè succese, dacă ar fi spriginit și de putere armată. După aceste generalul primî o depeșă cifrată a Țarului, în urma căreia pleacă numai decât la Petersburg.

Adeverindu-se această scire, pericolul unei ocupațiuni s'ar apropia tot mai tare. În Bulgaria însași partidul rusesc privește de nemijlocit iminentă ocupațiunea, și conjurațiunile, ce s'au descoperit în Bulgaria și Rumelia-orientală arată, cât e de subminat pământul și că numai o lovitură trebuie, spre a se provoca o rescoală, ceea-ce, de sine se înțelege, ar duce apa pe moara Rusiei.

„Agence Reuter” primesce din Ruscuc împărțășirea, că generalul Kaulbars a plecat la Sofia. Aceasta agen-tură vrea să scie, că opiniunea publică asupra situației e pesimistă. Nu se prea sperează, că conflictul se va pute termina fără o intervențiune militară. Kaulbars e de părere, că țeara se află în deplină anarhie, și că actualul guvern pre lîngă cea mai mare bunăvoință nu ar fi în stare să restabileze ierarchia și disciplina în armată și să liniștească spiritele, să persecute jurnalele, care insultă pe Kaulbars și să împedece pe funcționarii din provinciile, a comite acte, ale căror jertfe ar fi mai ales sudiiți și aderenți de ai Rusiei.

Foiața „Tribunei”.

Vizor, craiul șerpilor.

Poveste.

De N. Trimbițoiu.

(Urmare.)

Plecă pécurarul cu lădița, nu însă la stână, ci acasă, unde avea numai o mamă bătrână. Ce să caute el cu fata lui Vizor, craiul șerpilor, la stână? Să i-o fure alții! Ba! El merse acasă să se facă gazdă de casă și de nevastă.

Ajungend acasă, spuse mamei sale, prin câte a umblat și de ce n'a mai stat la stână. Ceru de mîncare și pentru sine și pentru șerpe. El, fiindcă era într'o Mercuri, mîncă nisce castraveți acri, ear' șerpelui îi dete pe un tăier lapte.

După-ce mîncă șerpele tot laptele, se sculă din lădiță, se dete de trei ori preste cap și se făcu o nevastă frumoasă, care nu avea seamă în lume. Nu era în alt fel, decât chip ângeresc. Ori-și-cine nu ar mai fi flămîndit, ba nu i-ar fi adus aminte de foame nici când, uitându-se la ea.

Petru cum o vădu, înmărmuri de frică, temîndu-se, că-l va părăsi.

În urmă prinse inimă și dîse:

— Nu cumva voiesci să mă lași?

— Ba, nu te las, dragă Petre — dîse ea venind la el și sărutându-l, — cum să te las? dacă Dîeu mi-a rînduit să fiu a ta, atunci voi fi, și cred că nu-ți va păre rău, că m'ai cerut dela tata.

Se îmbrățișară și se sărutară ca doi noi căsătoriți. Într'un târziu nevasta dîse:

— No! să ne mai lăsăm de jucate, să ne punem și la lucrate. Iute aduse apă, făcu foc, pirloi, spălă rufile, vasele, curăți în casă, adecă făcu tot ce trebuie la o găzdoie bună. Dar' așa de iute făcea, așa de iute îi umbla pristenul*), în-cât mama lui Petru nu avea timp să se mire în destul, ear' Petru sta înmărmurit, fără resuflare, nesăturându-se de a se uita la ea.

Mai în de seară făcu de cină, apoi mîncară, după aceea își mai petrecură, cum își petrec junii, mai târziu făcu patul, după aceea ear' îmbracă pelea de șerpe și se băgă în lădiță.

Tot așa se întimplă în ziua a doua, a treia și așa mai departe, în timp de o săptămână.

Atunci bătrâna, — mama lui Petru, — se duse la moașa ei și dîse:

— Uite, moașă, ce-i cu nevasta, care o aduse feciorul? nu-i nevastă ca toate nevestele. De bărbat e bărbat ca focul, și nu-i pot băga altă vină, decât. și-i spuse toate ce avu de spus.

*) pristenul: capătul cu bumbuli al fusului de țesut.

— O, draga mea, — răspunse moașa, — nu e lucru mare; se poate îndrepta. Ia ascultă cum. Du-te acasă, pune țestul de copt mălaiu pe foc să se înfîbîrte, și hurduie vasele, ca să audă ea, că trebuie apă; ear' când se va duce după apă, tu apucă pelea ei de șerpe și o aruncă în foc.

Așa și făcu baba. Se duse acasă, făcu foc bun, puse țestul pe el, încât se roși de fierbințeală, apoi hurdui vasele, dând semn, că nu este apă în ele.

Nevasta era în pelea de șerpe în lădiță, căci Petru nu era acasă să-și petreacă cu el. Cum auđi hurduitura, hop! iute sări din lădiță și se duse după apă la fîntână.

Gazda fîntânii făcuse chiar un ospet, și atunci Țiganii erau cu ceterile în ocol și cântau, ear' unii flăcăi jucau. O cerură și pe ea la joc, și se și duse, dar' numai la un singur joc, ne mai vrînd să rămână, căci scia, că acasă nu e apă.

Când ajunse însă acasă, dă să se îmbrace, dar' nu-și găsește pelea. Întrebă de mumă-sa. Baba atunci dîse:

— Să mă ierți, draga mea, că eu nu am văduț, am măturat casa, și noi Vineria, când măturăm casele, trebuie să aruncăm gunoiul în foc, căci așa e bine. Cum am făcut, cum n'am făcut, destul că din negrije am băgat și pelea

ta în foc; dar' acum mai lăsa-te și fără pelea de șerpe, căci nu ai lipsă de ea, destul ești de frumoasă ca nevastă. Las să se fîlească Petrea meu cu tine.

N'avu ce face nevasta lui Petru, căci ea o muiere cumințe ce era, trebuia să se supună soacrei sale și să nu cîrtească contra ei.

Se mai puse la lucru până în de seară, când veni bărbatul seu.

Atunci merse în grădină și începî a plînge, dar' vădu că nici plînsul nu-i folosește nimic. Plecă dar' cătră locuința tată-seu, și îi spuse tatălui seu ce a făcut soacră-sa cu pelea ei, și că acum nu se mai poate ascunde noaptea în lădiță.

— N'am ce-ți face, — îi răspunse tatăl-seu, — așa e soartea. Dacă Dîeu a orînduit să fii nevasta lui Petru, du-te la el și actuală de el și de mumă-sa. Nu-ți fie rușine că e sărac, căci precum vîd, e copil harnic și frumos. Haid'! să nici nu scie, că ai fost la mine. Altă-dată puteți veni amîndoi.

Mîngăiată se duse acasă, și întrebându-o Petru, că unde a fost, ea răspunse:

— Am fost în grădină după porci, dar' porcii au apucat la fugă și așa am întîrziat atîta.

Dimineața, până a nu se face ziua, veni poruncă dela „Domni” să meargă la lucru, că era și atunci iobăgie.

Fiindcă Petru avu alte lucruri pe acasă,

„Petersburger Zeitung“ primă dela generalul Kaulbars o epistolă privată, în care acesta scrie: „Situția în Bulgaria e pentru mine grea, ba chiar periculoasă. E clar, că regenții s'au avântat la o luptă de tot inegală și că anevoie vor mai pute să se retragă fără a-și frânge grumazii. Aci zace cauza insistenței lor. Cât mă privesc pe mine, eu rămân hotărât. Impedimentele pot numai să mă oțelească.“ Epistola termină cu cuvintele: „Cine ride mai pe urmă, ride mai bine.“

Diarului „N. Fr. Pr.“ i-se depeșează din Paris, că Rusia prin o notă circulară a declarat hotărât tuturor cabinetelor, că la casă se realeagă prințul Alexandru, ea numai decât va intra în Bulgaria.

Cu privire la cestiunea egipteană, „Saint-James-Gazette“ află, că „Vaddington“, care se va reîntoarce astăzi dela Londra, va face la Iddesleigh demonstrațiuni relativ la durată mai departe a ocupațiunii engleze în Egipt. Numita foaie scie și aceea, că în privința aceasta ar exista o completă înțelegere între Franția și Sultanul. Și cooperarea Rusiei se dă, că ar fi asigurată în cas de o procedere mai departe a Franciei și a Turciei. Din Paris se împărtășește, că contele Aunay, consulul general francez în Egipt, a cercetat în mod privat pe Salisbury în Puy. Salisbury s'și fi exprimat cu acest privilegiu cele mai conciliabile intențiuni față cu cestiunea egipteană și s'și fi asigurat pe contele Aunay, că Anglia nu intenționează nici un protectorat. În Paris, se dă, se pune mult preț pe asigurările aceste.

Comerțul cu lemne al Transilvaniei.

Diarul „Deutsche Zeitung“ din Viena a publicat în unul din numerii sei mai recent un articol asupra comerțului cu lemne al Transilvaniei. Articolul amintit are următorul cuprins:

„Încă tot se mai descrie Transilvania ca o țeară, a cărei suprafață de jumătate e acoperită cu păduri. Însă aceasta nu mai corespunde realității. O devastare ne mai pomenită a pădurilor și o pradă a lemnului, mai ales decât locuitorii români și secui, se întâmplă și se susține ca un vechiu obicei. Numai pe munții înalți, la marginile țării se mai află păduri mari, și numai acolo, unde nu s'au putut exploata lemnele din lipsa de comunicațiuni, se mai află păduri vechi. Și aceste complexe imense de păduri sunt izvorul comerțului cu lemne al Transilvaniei. Lemnul pădurilor de stejar se trimite în Franția, unde se lucrează în doage, ear' o mare parte al lemnului de stejar se folosește în Austria, în Ungaria și Germania pentru șlipere (traverse) la căile ferate. Ear' lemnul cel frumos de brad, care crește în înălțimi de 3000—8000 de urme, se folosește ca lemn de lucru, ca scânduri, lațuri etc. și se transportază partea cea mai mare în România. Încă înainte de asta cu 30—40 ani, vinia mai mult lemn din România în Transilvania, decât se exporta din Transilvania în România. Înzădar, înaintarea României în privința economică de vre-o 10 ani încoace, a adus cu sine o mare trebuință de scânduri, lațuri, șindile, cu un cuvânt de tot soiul de lemne de lucru, și a urcat

comerțul cu lemne la milioane de fl. Lemnul nu se taxa la vama României, și se plătea foarte bine în București, Craiova etc. Mii de oameni aflau ocupațiune în ținuturile cele sărace, și căile ferate aveau material de transport în destul. Decând însă nu s'a reînnoit convențiunea comercială cu România, e pusă o vamă de 15 franci pentru un metru-cubic de lemne. Aceasta face aproape 50% din valoarea lemnului, și scumpește astfel lemnul într-atât, încât nu se mai poate exporta. Chiar dacă s'ar face o învoială între vânzător și cumpărător, așa încât cel dintâiu să iee o parte a taxei asupra sa, nu o poate face fără de a fi păgubit, deoarece partea aceasta din vamă ar întrece profitul, ce l-ar pute altcum câștiga.

„Prin acestea s'a șters comerțul cu lemne cu România. Numai anumite calități, cari nu se află în România, și nici că se pot procura mai ușor și mai ieftin din alte locuri, mai au trecere acolo. România posedă în părțile muntoase, precum sunt părțile Rîmnului, o mulțime de păduri încă neatinse, cari conțin tot soiul de lemne și lemne de calitățile cele mai bune. Pădurile aceste sunt în stare a acoperi trebuințele României în lemne aproape 40—50 ani. De present fi stau exploatare pădurilor mai multe pedeci în cale.“

„Legile pentru pădurărit sunt de a se întregi, pentru exploatarea lemnului trebuie create comunicații atât pe apă cât și pe uscat, apoi trebuie să se afle întreprinderi industriale și cu capitaluri mai mari. Aceste pedeci însă în scurt timp vor fi înlăturate, și de aceea trebuie să ne așteptăm, că România în curând va fi în poziția, de a se emancipa de comerțul cu lemne al Transilvaniei, ceea-ce va fi o mare pierdere materială pentru această țeară. Oamenii cu capitaluri mai mari, și întreprinzători ai comerțului cu lemne, nu vor simți imediat lovitura aceasta, ei vor stărua a-și afla alte locuri de vânzare, dar' multe întreprinderi mai mici vor fi silite să sisteze lucrările, de vreme-ce locul de vânzare principal, România, e pierdut pentru ei. Milioane de floreni, cari le-a spus statul pentru crearea și întreținerea comunicațiilor pentru lemne, sunt în mare parte pierdute; arându cea mare pentru exploatarea pădurilor va scădea, ear' că ile ferate transilvanene, care și altcum nu aveau multă materie de transport, își vor pierde articolul cel mai de frunte, al transportului.“

„Dacă s'și-a organizat odată România comerțul propriu cu lemne, atunci va rivaliza cu Austria în locurile străine de vânzare, și credem cu succes, căci îi stau României la dispoziție minunatele căi pe apă și uscat, precum și apropierea Mării-Negre.“

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Deva, 20 Octomvrie st. n. 1886

(O pertractare finală pentru agitare). Cu puțin înaintea ultimelor alegeri de deputați dietali, s'a fost întâmplat, că în Baia-de-Criș, într'un birt poreclit „la Cerb“, se aflau domni E. Cospersa și George Beovicu, ambii locuitori în Baia-de-Criș, — cel dintâiu fost sub-pretor și Sârb de naționalitate, cel din urmă Român și negustor, — într'o societate mare, bine stimulată de cele spirituoase și între pahare, și fiind provocat de un scriitor dela pretura de acolo, că de ce la tră românește, Cospersa, care tocmai ținea un toast, se adresă către scriitor, și se ex-

pectoră în termeni nealeși, dîcându-i, că-i pare rău că scie ungurește și mai bucuros se face Jidan, Țigan etc. numai Ungur nu. — Mai adause în urmă la aceste și nise expresiuni grosolane, neurbane, cari nu se pot reproduce în pucitate.

Aușend aceste George Beovicu și apropiându-se de Cospersa, dîse către el: lasă numai că voi arăta eu, cine sîntem noi Români, fi vom învăța noi pe Unguri, cari au să scie, că acest pământ e românesc, și nu unguresc, apoi le vom arăta, că aici n'a mai fi Ungur deputat, că cei 63 mii de Români, pe cari îi am cu mine, îi vor doborî pe toți Ungurii. Sus cei 63 mii de Români!

E de notat, că în birtul spațios oaspeții erau mai toți Unguri, cari — precum s'a dovedit — zimbiau la aceste expectorări ridicole ale dlui Beovicu.

Într'o altă chiliă imediat cu sala, unde-și petreceau acești domni și prieteni altcum ai lor, erau și nise oficiali și persoane de clasa mai distinsă, la cină. — Cospersa merge la ușa lor și scrie cu cretă unu I deasupra ușii și dîce: „Aici sînt prapădiți“. După-ce întorcându-se, se mai expectorează.

Într'aceste bat 11 oare, și eată o patrulă de gendarmi întră în crăcimă și provoacă oaspeții a se depărta, la ce toți o iau către casă.

Acesta e istoricul lucrului, ce formează obiectul pertractării discuse ați la tribunalul din Deva înaintea unui număr public curios.

Prilegiu la acest proces pentru agitare a dat o denunțare a unui domn de Ungur din Baia-de-Criș, a unui avocat și — precum se exprimase unul din cei acușati — denunciant de 25 de ani, care nesciindu-și câștiga alte merite, tot mereu denunță, când pe unul, când pe altul dintre Români; născocesc, că Zarananii sînt în fierbere și câte și mai câte — precum o dovedesc într'alte și în denunțarea adresată județului de instrucție, — unde dă expresiune temerii, că după cele întemplate în birtul dela „Cerb“, cine scie ce se va alege de soartea Maghiarilor zaranani, de cumva nu se va procede cu toată asprimea legii penale.

El însuși n'a audiat nimic, și n'a vădut nimic, căci din întâmplare n'a fost atunci acolo. Și totuși, — ce să veți?!

Procuratura din Deva află destul de basată această insinuire și face tot posibilul a scoate la iveală agitațiunea.

Se ordonează incușițiune, se ascultă o mulțime de martori, ba ce e mai mult, se ordonează arestarea acestor doi „agitatori“, cari stau patru săptămâni închiși, — și, după-ce se pun pe picior liber, se începe la lucru.

Se scrie un flosotomoc mare de ascultări de martori, fasiuni de ale acușatorilor, recercări oficiale și câte și mai câte. Trecură mai 3 ani, și astăzi per tot discrimina rerum, se dovedește, că Țeu din toată agitația nu a fost nimic, ci numai un exces de birt între nise oameni beți, pe cari i'a și condamnat juriul cu o amendă în bani pentru abateres și purtare scandaloasă în loc public.

Nu că doar' aș voi să micșorez valoarea socială a persoanelor acuzate, sau s'și fac martiri, și aceasta m'ar fi îndemnat a aduce aceste în publicitate, — ci o experiență tristă, ce observă e foarte obicinuită pe teritoriul acestui tribunal, nu m'lasă a nu-mi da expresiune aduneciei mele mahniri.

A mai putut ceti on. public al acestui diar, că la tribunalul din Deva s'au pertractat în mai multe rînduri procese de agitare, despre al căror rezultat totdeauna s'a înconșciințat și on. public, și cari totdeauna s'au dovedit de nebasate.

Este știut și aceea, că pe teritoriul acestui comitat avem și o societate arheologică, în ale cărei ședințe arare-ori se întâmplă să se țină disertațiuni, cari, la ori-ce alta, numai la buna înțelegere dintre Maghiarii și Români de aici nu pot să contribuie; se fac propagande religioase neiertate, frunțașii români sînt trasi în cercetări, cu un cuvânt mereu sîntem insultați și angajați la frecări și supărări. Și totuși totdeauna Români stau ca agitatori pe banca acușatorilor.

La ori-ce insinuire, despre a cărei nebasată și absurdă existență organele competente sînt prea deplin convinse, sau cel puțin pot fi convinse, se lasă alte lucruri mai ponderoase, mai periculoase, mai culpabile, se ascultă mulțime de oameni, se rețin dela lucru și se poartă din depărtări; oamenii din fire liniștiți își dau fel de fel de explicațiuni, și dau din capete, că ce pot fi toate aceste? ce va să dîcă astfel de procederi?

Nu e mirare, că prin astfel de procederi, oamenii, cari altcum s'ar scărbi de denunțări, vădend, că ori-ce vorbă se ia de ban bun, în ciasuri slabe, ca să se răsbune asupra unuia sau altuia, vor intra în ceata denunțatorilor!

Asemene procederi înveninează numai, și nu excită simțul bun și nobil de cetățean, mai mult strică, decât ajută și jurisdicțiunii.

Au doar' se dă cu socoteala, că cu astfel de procederi bunul renume român al acestui comitat poate fi pătât, sau se va pute presupune de oameni, cum sînt Zarananii, că se lasă a fi conduși de oameni ca Cospersa și conșoții? Aceasta ar fi și ar însemna, că Zarananii în special nu sînt conșii de demnitatea lor.

Aceste procederi în fine nici nu pot fi compatibile cu demnitatea unui for atât de respectuos, cum e și un tribunal de pe un teritor așa de mare ca al Hunedoarei.

Pe basa ori-cărei denunțări, a lăsa la o parte alte lucruri întru adevăr urgente, și a efectui pertractări ca cea de ați, însemnă a pierde timpul cel scurt și scump cu fleacuri. — Înainte de a pune în lucrare asemenea investigații ar fi consult a-și da seamă de importanța crimei sau a delictului, ce i-se atribue unuia sau altuia, și că întru adevăr are sau nu ceva rațiune, de a-l lua în desbatere serioasă, căci la din contră venatul după picanterile criminale nu vor mai înceta.

În acest mod apoi nu se va da nici privilegiu la supărări.

Corespondentul.

Personalia.

Publicăm astăzi și adresa, prin care comitetul central al „Asociațiunii“ exprimă „mulțumirile sale pentru stăruințele puse de despărțământul“ din Sibiu „pentru promovarea culturii vermilor de mătăsă“.

Eată adresa:

Nr. 22/886.

Onoratei direcțiuni a despărțământului III Sibiu.

Cu provocare la raportul onoratei direcțiuni ddo 28 Decemvrie 1885 și 3 Ianuarie a. c., prin care se presentă protocoalele ședințelor subcomitetului ddo 21 și 29 Octomvrie a. tr. și

se duse nevasta lui la „Domni“, și se puse în rînd cu alți lucrători, carea pe toți îi întrecea, atât în istețime, cât și după bunațea lucrului.

Domnul, altcum „Spăhiu“, neîncetat se uitase la nevasta lui Petru, care îi căduse la inimă, și-și puse în gând, ca ori-și-cum să peardă pe Petru, ear' nevasta apoi să o iee la el.

Seara când fû gata lucrul, „Domul“ dîse:

— Nevasta lui Petru să vină încoace!

— Poruncesce, „Măria Ta“, aici sînt, — răspunse ea.

— Spune-i lui Petru, că mîne dimineață să fie aici în curte, ai înțeles ori ba!

— Înțeles și îi voi spune.

Când fû în ceealaltă Ți pe la prînd, Petru era în curte.

— Scii, Petre, pentru-ce te-am chemat? — îl întrebă „Domnul“.

— Sciu, dacă-mi vei spune, — răspunse Petru.

— Ascultă dar'! Veți colo înaintea șurii mele două stoguri mari de grâu?

— Văd, Măria Ta.

— Până dimineață tot să fie înblătit, fără-ca să strici stogurile; grăul să fie grămadă în șură, și tot din grăul acela, dimineață la dejun să mănâncă pită; — m'ai înțeles, mîi?

— Te-am înțeles, dar' e cu neputință să și fac ceea-ce-mi poruncesci.

— Cu puțină ori cu neputință, — asta e treaba ta; dacă vei împlini, bine de bine, dacă nu, capul nu-ți va sta unde-ți stă acum, ci sub picioarele mele. Acum cară-te!

Petru eși și plîngend veni până acasă, unde se trînti supărat pe un pat. Nevastă-sa, vădendu-l supărat, veni la el și-l întrebă:

— Ce Ți-a dîs „Domnul“?

El atunci tot plîngend dîse:

— Eacă, rămăi fără mine.

— Cum? — îl întrebă de nou îngrijăat.

Eacă cum și eacă cum; și-i spuse tot ce a fost vorbit cu „Domnul“.

— Nu te teme nimic, Petre, — îi dîse ea, — hai să mănâncăm și să bem, căci te scapă tata de acolo.

Se puseră la mîncare și beură până seara. Atunci plecă Petru la socru-sau.

— Ce-i Petre? — îl întrebă acela vădendu-l.

— E rău tată, — răspunse Petru supărat.

— Doar' nu-Ți-e pe plac nevasta?

— Ba! aș pîcătu de moarte, dacă o aș învinui numai că e negru sub unghie, sînt foarte mulțumit cu ea, ba sînt cel mai fericit între ceilalți oameni, dar' alt necaz mă mănâncă.

— Sînteți săraci?

— Ba nu. Sîntem foarte mulțumiti cu cele ce ne-a dat Dumnezeu, numai sănătate mai

cerem, apoi lucrînd cu mîinile noastre, nu ni se dedă la averea nimînui fie cât de mare.

— Spune-mi dar' iute ce-Ți-e de ești supărat?

— Am dat de un mare necaz. „Domnul“ nostru ne-a chemat ieri la lucru, ear' eu avînd alte cele pe acasă, mi-am trimis nevasta, care, când a venit seara dela lucru, mi-a adus poruncă, ca să mă duc eu ați dimineață acolo.

— Și nu te-ai dus?

— Ba m'am dus tată, și mi-a poruncit, că până mîne dimineață stogurile lui cele mari de grâu să le înblătesc, fără-ca să sparg stogurile, grăul să-l fac grămadă în șură, ear' din el tot la noapte să și-i coc pîne să mănânce dimineață. Dacă i-am spus, că nu-i voi pute împlini porunca, mi-a răspuns, că aceea e treaba mea, numai dacă nu voi face ce mi-a poruncit, nu-mi va sta capul unde-mi stă acum, ci sub picioarele lui.

— Numai atîta?

— Numai.

— Pentru aceea ești tu supărat?

— Cum să nu fiu supărat, căci mi-e frică să nu pot împlini porunca, și atunci nevasta mea rămîne de mine. Pentru aceea am venit să te rog să mă ajuți, cum mă vei ajuta, să scap de pacostea aceasta, care chiar din senin veni preste capul meu.

— Voiu cerca să văd.

— Da, fii bun, tată, scoate-mă, aibi milă de mine.

— Nu te teme nimic, că te scot eu; până atunci haid' să gustăm ceva de cină.

Se puseră amîndoi la cină, mîncară, beură și-și petrecură „domnesce“.

Când fură gata cu cina, Vizor eși afară și pocni cu un biciu de foc în patru laturi ale lumii, la care atîția simei veniră ca frunța și iarba. Tot veniau și nu mai încetau. Într'un târziu Vizor, craiul șerpilor, dîse:

— Unde sînt ceilalți?

— Vin toți pe rînd.

— Vedeți pe omul acesta?

— Vedem.

— Să mergeți cu el unde vă va duce; acolo să vă faceți toți șoareci, și să scoateți toate boabele de grâu din stogurile, care vîle va arăta el, să le faceți grămadă în șură, vre-o câțiva să-l mîcînăți, să-l cernăți și să-l faceți pîne. Până s'a zori de Țiuă tot să fie gata, căci de nu, capul nu vă stă, unde-i acum, ci sub picioarele mele. Ați audiat?

— Audiat, drag stăpînul nostru.

— Mergeti și faceți ce v'am dîs.

Merseră cu toții la stogurile „Domnului“, se făcură toți șoareci, dar' atîția șoareci erau, încât din două stoguri mari, abia s'a ajuns la fiecare

cel al adunării generale a despărțământului, ținută la 31 Octomvrie 1885 în Tâlmăcel, dimpreună cu 15 fl. taxe de membri încassate la acea adunare, se rescrie, că comitetul a luat spre știință cuprinsul protocoalelor amintite, exprimându-și îndeosebi mulțumirile sale pentru stăruințele puse de despărțământ pentru promovarea culturii vermicilor de mătăsă.

Suma de 15 fl. s'a primit.
Membrii noi însușiți I. Bacilă și N. Borza, cari din trecere cu vederea au fost emiși din lista prezentată adunării generale din Gherla, se supune dimpreună cu nou însușitul membru I. Ghibu proximei adunări generale, spre a se urma conform §-ului 23 d. și atunci li se vor elibera și diplomele.

Din ședința comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” ținută la 30 Ianuarie 1886.

Bologan m. p. Dr. D. P. Barcianum m. p., secretar.

Nu mai rămâne dar' nici o îndoială, că despărțământul din Sibiu și-a câștigat merite pentru cultura vermicilor de mătăsă și că grație zelului desfășurat de acest despărțământ fondurile „Asociațiunii” s'au sporit cu 15 fl., ear' membrii ei cu unul nou și cu alți doi, care fuseseră de mai nainte anunțați.

Nu aflăm însă din această adresă, care sînt cărțile, pe care actualul director le-a cumpărat pentru biblioteca acestui despărțământ.

Între cetitorii noștri se vor fi găsinți fără îndoială mulți, care nu înțeleg, de ce vom noi să cunoaștem lista acestor cărți. Ne cerem dar' voie să facem o parantesă pentru lămurirea acestui lucru.

În genere se crede, că în redacțiunea unui ziar cotidian oamenii ostensec, ca se adune materialul cuvenit și se umplă și cu cele câteva coloane. Părerea aceasta e greșită. Nici odată în redacțiunea unui ziar nu e prea puțin, ci totdeauna prea mult material, și și cu și înțelegerea este: Ce trebuie neapărat să se publice, ce poate să se publice și ce poate să se reserveze pe mâine ori să se arunce în foc.

Dimineața, după sosirea poștei, te cuprinde adeseori desnădăjduirea, când vezi mormanul de zădărnici și de scrisori, pe care și-l pune băiatul pe masă. Diarele aceste și scrisorile aceste trebuie să fie toate cetite, ca să alegi din ele ceea-ce e actual ori poate să intereseze publicul, la care te adresezi. Corespondențele sînt lungi, de cele mai multe-ori rău scrise și totdeauna trebuie să fie sortate, revizuite ori poate chiar trecute prin o corectură temeinică. Unul stăruie, ca corespondența să-i fie publicată în proximal număr, celalalt nu-ți dă voie să suprimi nimic din ea, ear' altul cere să i-o trimiți înapoi, dacă nu o publici ori îți cere mai multe exemplare din numărul, în care se va fi publicat. Vine apoi materialul destinat pentru foită, care trebuie să fie cetit și judecat în toată tigna. Adese-ori e slab de tot, și tot ai dori să-l publici, ca să nu descurajezi pe începătorii, care și-se par mai de valoare.

Și precând lucrezi astfel, din tipografie vine mereu scirea, că mai lipsesc atâtea ori atâtea sute de șiruri, dar' cutare ori cutare materie nu poate să între astăzi, fiindcă nu rămâne destul loc pentru cutare ori cutare rubrică. Ear' până

câte o boambă de grâu. Făcură un mare vrav de grâu în șură, unii au măcinat, au cernut și copt, așa că după meșul nopții pâinea a fost gata, când le-a spus Petru smelilor să meargă acasă.

Dimineața, când răsări soarele, Petru se duse „în sus” cu pâinea coaptă.

Plin de bucurie, cum era, fiindcă „Domnul” nu s'a mai fost sculat încă, l'a sculat el, i'a dat pâinea și i'a arătat vravul de grâu din șură și stogurile nesparte.

— Bine, Petre, — îi răspunse „Domnul”, — ești copil harnic; pentru aceea ești vrednic de oare-ceva. Iar strigă servitorii mei să vină.

Petru îi chemă și veniră vre-o de ce servitori, nesciind ce poruncă nouă au să capete.

— Petru acesta e om vrednic, — începu „Domnul” . . .

— E vrednic, Măria Ta, căci am văzut ce-a lucrat.

— Ascultați! e om harnic, și pentru lucrul ce a făcut astă-noapte, să-i dați 25 de nule. Eată aici, să vedă!

Mirați de astă strașnică poruncă, nu sciau ce să facă, ci se uitau unul la altul. Mai tare se mira însă Petru, căci el avea să primească acea răsplată. (Va urma.)

la oarele 11 înainte de ameați tipografia trebuie să aibă tot materialul, căci altfel ziarul ese prea târziu, nu e primit la poștă și publicul se supără, că nu primesce informațiunile la timpul cuvenit.

După prânz se fac corecturi, se compun și revizuiesc paginile, li se răspunde, dacă mai e timp, celor ce așteaptă răspuns, eară serile se lucrează pentru prima pagină și pentru foita zilei următoare, căci dimineața la oarele șapte tipografia vrea să aibă manuscrisul.

Astfel se urmează aceasta ași și mâine și poimâine, în toate zilele, într'o goană nesfârșită, — căci altfel publicul simte, că sîntem neglijenți și se cuprinde de o legitimă nemulțumire.

În mijlocul acestei lucrări întinse vin mereu oameni, care ne dau informațiuni, pe care foarte adeseori n'am voi să le avem, fiindcă ele sînt superătoare și ne angajiază. Căci nu putem să ne spunem mai departe ceea-ce ni s'a spus nouă odată: sîntem aici, ca prin noi să ese la iveală adevărul, și ni s'ar dice cu tot dreptul, că sîntem de rea credință, dacă am tăce. Și acest respect față cu adevărul ne costă adeseori multă osteneală, multă strîmtoare, dară mai ales multă suferare.

Vine cineva și ne spune, că cutare ori cutare a sevrșit un abus ori o faptă necorectă.

Dacă cel interesat e amic al nostru ori în genere un om, la care ne putem adresa în toată confidența, îi facem împărțire și îi dăm ocaziunea de a desmînți svonul, care compromite bunul lui nume, restabilind adevărul ori înșărcinându-ne pe noi să-l restabilim. *Serviciul acesta, care ne costă oarecare osteneală și o bună parte din coloanele „Tribunei”, nu pot să-l ceară delă noi decât amicii noștri și în genere aceia, care ne fac și ei servicii.*

Celoralalt le dăm numai ocaziunea de a-și apăra, precum știu ei, aici în coloanele acestui ziar răspândit, bunul nume, dacă țin să-l apere și îl cred atins. Și aceasta ne costă însă mult loc din coloanele ziarului, adeseori foarte multă osteneală și totdeauna multă suferare, căci mulți dintre cei atinși abuzează de respectul nostru cătră adevăr și nu numai ne cer prea mult, dar' ne silesc totodată să ne apărăm pozițiunea, — ceea-ce facem abunăoară și acum.

A venit cineva și ne-a spus, că „lumea dice”, că Părintele Dr. Ilarion Pușcariu nu a procedat corect la cumpărarea cărților pentru despărțământul, pe care îl dirige și că astfel „lumea” se disgustă și nu mai contribuie după cuviință pentru scopurile „Asociațiunii”. E un lucru de nimic, — un pretext pentru cei-ce nu vor să contribuie. — Dar' „lumea dice”.

Nu ne rămâne decât să continuăm în numărul viitor, — căci din tipografie ne vine porunca să nu mai dăm decât „optzeci de șire cu telegrame cu tot”, — și mai avem încă să le facem cetitorilor noștri multe împărțiri de o importanță mai mare ca aceasta.

Cronică.

Sciri dela Curte. Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină Elisabeta s'a reîntors dela Ișl la Viena, și e probabil, că în toamna aceasta nu va veni la Gdöllö. — Moștenitoarea de tron Stefania a primit protectoratul reuniunii diletanților de muzică din Viena.

Numire. Părintele Șofron Oltean, preot al diecesei Lugojului, a fost numit capelan castrens cl. II în rezervă.

Comitetul despărțământului VIII al „Asociațiunii transilvane” pentru literatura română și cultura poporului român prin aceasta deschide concurs la premiul de 20 fl. v. a. votat de adunarea generală a despărțământului în scopul înființării scoalelor de pomărit la scoalele române de ambe confesiunile din despărțământ. La acest premiu poate concurge fiecare învățător dela scoală confesională română din despărțământul VIII, care va putea documenta cu atestat dela direcțiunea scoalei, cumcă dela anul 1885 până la adunarea generală, carea se va ține în anul 1887, a înființat lîngă scoala, unde este aplicat ca învățător, scoală de pomărit cu bun succes, și că a dat instrucțiune elevilor în ultiure sau oculare de pomi. Rugărilor respectivilor concurenți sînt a se adresa și a se trimite la subscrisul director al despărțământului până în 1 Iunie 1887. Din ședința comitetului despărțământului VIII al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.” Alba-Iulia, în 24 August 1886. Ioan Piposiu, director. Rubin Patifa, actuar.

Alegerea episcopului din Vêrșet s'a sevrșit în 21 Octomvrie n. decătră sinodul arhieresc sêrb din Carloveț. Se dice, că ales a fost archimandritul Ruvarac. Comisarul regesc Nicolici a plecat în 22 l. c. de acolo la Pesta.

Societatea de lectură a clericilor din Caransebeș constituindu-se Joi în 2 Octomvrie st. v. a. c., și-a ales pentru anul 1886/7 următorii funcționari: de președinte al societății pe Mult Stimatul Dn profesor Dr. Georgiu Popoviciu; de vice-președinte pe Georgiu Suciu, cleric cursul III.; de notar al ședințelor pe Ioan Murgu, cleric cursul I.; de notar al corespondențelor pe Ioan Nicorescu, cleric cursul II.; de cassar pe Traian Oprea, cleric cursul II.; de bibliotecar primar pe Vichentie Goiț, cleric cursul II.; de vice-bibliotecar pe Floria Cioloca, cleric cursul I. De membri ai comitetului s'au ales: Veniamin Balan, Georgiu Ciocoiu și Alexandru Ogerlaci, clerici cursul III.; Nicolau Brîndeu, Ilie Ciorăi și Dionisiu Goanță, clerici cursul II.; Avram Corcea, Octavian Loichița și Nicolau Stoia, clerici cursul I. — Caransebeș, în 7 Octomvrie 1886. Ioan Nicorescu, notar al corespondențelor.

Himen. Dl Gabriel Manu, avocat în Bistrița, își va serba la 30 Octomvrie n. în Buda-pesta cununia cu d-șoara Valeria Porutiu, flica d-lui consilier ministerial r. ung. Samuil Porutiu.

Artistul român Nicolae Popovici. Ni-se scrie din Viena cu datul 20 Octomvrie n.: „Artistul nostru dela „Carltheater”, dl Nicolae Popovici încă nu a debutat pe scenă, de vreme-ce nu i-s'a dat până acum un rol potrivit pentru bariton. În luna lui Decemvrie însă, când va și primi un rol potrivit, se așteaptă și se crede, că va și debuta pentru înțaiia oară cu mare succes. Altmul dl Popovici întrebunțează timpul disponibil, pentru a face probe private la operă, ca astfel perfecționându-se în musica clasică, să ajungă cu timpul cîntăreț la operă. Dar' studiul seu de până acum e mai serios și profund, așa, încât dînsul s'a pregătit de mai nainte pentru cariera unui cîntăreț de operă”. Îi dorim succes!

Asigurare contra — filoxerei. Vre-o câțiva capitalisti din Croația proiectează introducerea asigurării contra filoxerei. Dinșii își bazează proiectul pe următoarele concludiuni: Croația posedă 300.000 jughere de vie, și pentru fiecare jugher se plătească 50 cr. premii de asigurare la an. Dacă se ivesce într'o vie filoxera, atunci toată via are să se scoată afară, și în locul ei se seamănă cartofi sau porumb (cucuruz). Diferențele, ce s'ar nasce între recolta viei și între recolta cartofilor sau a porumbului, are apoi să le plătească societatea de asigurare. Cu greu se crede însă, că va reuși societatea cu astfel de soiuri de asigurări, chiar dacă s'ar impune prin legislativă asigurarea viilor.

Agiul aurului pe luna lui Noemvrie. Pentru luna lui Noemvrie s'a stabilit, că în casuri, precum sînt vămile etc., în cari se plătesc în loc de în aur în argint, are să se plătească un agio în argint de 24½ procente.

Sinucidere. În Șura-mare, lîngă Sibiu s'a spânzurat un băiat de 10 ani de frica unei pedepse.

Holera. Începînd de Joi la ameați până Vineri la ameați s'au îmbolnăvit de holera în Buda-pesta 30 și au murit 18. — În Seghedin s'au îmbolnăvit tot în acel timp 15 și au murit 6. Precum se vede, epidemia scade.

Generalul Kaulbars vine! Un corespondent din Viena al unui ziar rusesc din Petersburg, a scris o farsă în trei acte intitulată „Generalul Kaulbars vine!” Această piesă a și înaintat-o autorul direcțiunii teatrului din „Josefstadt.”

Noul palat al justiției în București. La 13 Decemvrie a. c. v. se va ține licitație la ministerul de justiție pentru darea în întreprindere a construirii acestui palat, în valoare de preste 2 milioane după devis. Palatul va trebui să fie gata în doi ani de zile.

Un amfiteatru de anatomie se va construi în curtea spitalului din București pentru studenții dela medicină.

Têrgul de rimători dela Turnu-Severin. „Românului” i-se scrie din Turnu-Severin cu data de 3 Octomvrie v.: Ocoalele de rimători, care se fac la Turnu-Severin, sînt în depărtare de orașul Severin 1 kilometru; ele sînt situate între Severin și schela Cladovei, pe o câmpie foarte frumoasă în marginea Dunării. Drumul de fer și cele două șosele, care sînt pe marginea ocoalelor sînt terminate. Toate construcțiunile de zid sînt acoperite cu țiglă. Acum se lucrează la tavan și la pardoseli. În două săptămâni vor fi și sălășile acoperite tot cu țiglă, care deja se lucrează. Bunarul, care va servi pentru apa necesară, săptămîna aceasta va fi terminat cu zidirea; se așteaptă numai sosirea mașinelor, care se vor așeza la moara de măcinat uroc. Construcțiunile sînt lucrate cu peatră dela Breșina, proprietatea statului. În săptămările ce s'au făcut pentru canale s'a găsit un zid vechiu, care se crede, că e din timpul lui Traian, acest zid merge spre Dunăre; a fost imposibil a se sparge cu instrumente și a trebuit să se întrebunțeze dinamită. Têmplăria e făcută în Craiova în atelierul d-lui Pop; e foarte solidă și gata de

mai mult timp; acum se așează. Ocoalele sînt cu zid îngrădite în toate părțile. Palatul administrativ e cu două etaje. Societatea a avut pe dl inginer S. Moctom însărcinat cu toate lucrările, statul a avut în permanență pe dl inginer Artulatu și pe dl deputat și inginer Lupulescu observator. Severinul prelîngă pozițiunea lui frumoasă, cu ocoalele capetă un nou isvor de viață. Toți vizitatorii, cari le ved, felicită pe acei bărbați, cari au avut idea frumoasă de a face aceste ocoale, ele sînt mai frumoase, decăt cele dela Steinbruch. Dacă timpul va fi bun încă o lună și jumătate, ocoalele vor fi terminate definitiv. Se lucrează cu multă activitate.

Înmormîntarea generalului Uhrich, a apărătorului Strassburg-ului în 1870, a decurs — precum spun scriile din Paris — în cea mai mare liniște și ordine. Alsațianii s'au mulțumit cu a lua pîlăriile înaintea statuei. Numai pe bulevardul cel mare s'a întîmplat un mic incident, și anume un bărbat a strigat deodată „jos cu Boulanger!” Mulțimea a năvălit asupra lui și l'a bătut, numai poliția l'a scăpat de maltratare arstându-l. Dînsul a dis poliției, că e în drept a dice „jos cu Boulanger”, de vreme-ce ministrul de răboiu nu a aflat cu cale, dacă era dînsul împedecat să participe la înmormîntare, a se înlocui cel puțin. Alt incident nu s'a întîmplat.

Bandă ovreiască în România. „Dreptatea” scrie: Dl de Biez, distinsul orator din comitetul alianței anti-israelite universală se află la Dorohoiu, în gazdă la d-nul senator Eduard Gherghel. Amîndoi plecînd cu un birjar ovreu dela Târgu-frumos, spre a merge în Dorohoiu, au fost atacați în pădurea d-lui Mihail Sturdza, de o bandă de tâlhari ovrei, după îndemnului și ațîțirea birjarului. Dl Gherghel și dl Biez, scăpară din ghia-rele acestor fiare nesațioase, mulțumii energiei și curajului lor oțelit în această împuigrare, cu două țevi de revolver îndreptate contra atacatorilor.

De ale Bulgariei. Ofițerii, cari au luat parte la detronarea principelui Alexandru I, se țin și acum în închisoare și sub cea mai aspră pază. Ei vor fi trasi la răspundere în decursul lunei lui Noemvrie decătră un tribunal de răboiu ad hoc. Între ei se află majorii Gruëff, Gudșeff și Blescoff, apoi 35 căpitani, 14 sub-locotenenți, 20 locotenenți, un măiestru de capelă și un sergent. Cu totul sînt 84 ofițeri acușați.

Răsboin în contra turnurei. „Pester Lloyd” din 21 l. c. scrie următoarea scenă interesantă: Între publicul ce se preumbla prin strada Vătuului s'a observat deodată o mișcare generală, care mișcare trecătorul liniștit nu și-o putea la început explica. Toți domni stăteau în loc, se uitau dealungul stradei, și apoi erumpeau în rîsete, damele însă, se roșau până în glesne, puneau batista la față, și se grăbiau a părăsi strada. Ce a fost cauza acestei mișcări, s'ar pute spune prea ușor — dacă nu — s'ar spune de tot greu. Causa a fost un cățel, un cățel frumos și bine nutrit, care urnînd pe stăpînul seu, petrecea strada serios și în liniște. Atîta a fost totul, și cățelului nu i-se putea atribui nici o vină, dacă nu i-ar fi fost aședat și dînsului, după toate regulile o — turnură. Se pot obiectiona multe în contra unei asemenea îmbrăcări a unui cățel, dar' lucrul naibii, cățelului îi sta de minune turnura, și dînsul o și parta cu multă ambițiune și grație, și nici că-i păsa, că de o parte era privit rîdînd, ear' de altă parte cu furie. Publicul îmbrăsciat, mai cu seamă sexul frumos, era de bună credință, că la capătul stradei va dispăre stăpînul cățelului minunat, dar' ce să veți! Ajuns la Christof cel mare, s'a întors stăpînul cățelului earăși înapoi, tot aceea a făcut-o și cățelul, și această preumblare a durat atîta, până când toate damele au părăsit strada. Ce motive au putut conduce pe stăpînul cățelului a-și împodobi cățelul cu o toaletă așa discretă? Acea până acum e taină.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI”.

Viena, 23 Octomvrie n. Scirea, că cele trei puteri imperiale s'ar fi învoit să facă alegerea principelui din Bulgaria atîrnătoare dela aprobarea Rusiei, pentru ceea-ce Rusia va renunța dela ocuparea Bulgariei, — se desminte din partea oficială.

Sofia, 23 Octomvrie n. Kaulbars a sosit aici. — Răspundînd la nota agentului rusesc în privința persecutării aderenților Rusiei, guvernul bulgar declară de calumnii poveștile aceste, și dice, că acolo, unde s'au călcat legile, guvernul și-a făcut datorința.

Niș, 23 Octomvrie n. Scupcina a verificat toate nouă alegerile de deputați.

Londra, 23 Octomvrie n. Admiralității i-s'a împărțășit, că vasul englez „Imogene”, care a dus pe consulul eglez White dela Salonichi la Constantinopol, a suferit naufragiu nu departe de Gallipoli, — nu s'a întîmplat însă nici o pierdere de om.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 2, 3 și 4 Noemvrie a. c. dreptul incassării de dare după consumul de vin, carne, zahăr și bere pe teritorul orașului Brașov, — decătră direcțiunea financiară din Sibiu.

— 18 Noemvrie a. c. imobilele lui Vladimir Petrovici decătră trib. din Chichinda-mare.

— 15 Noemvrie a. c. imobilele lui Paul Bodor jun. decătră trib. din Cluj.

— 27 Octomvrie a. c. imobilele lui Albert Forró, decătră trib. din Chezd-Oșorheiu, în comuna „Matisfalva“.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Vasile Marginean și după Mihail Binder, la trib. din Bistrița;

— la rămasul după Ventilă Costea, la trib. din B-Giula.

Concursuri:

— Un post de jude reg. la trib. din Chezd-Oșorheiu. Concursurile sunt a se trimite în 2 săptămâni la presid. trib. de acolo.

— Un post de ofician de dare cl. VI. la un oficiu de dare pe teritorul direcțiunii financiare din Sibiu. Concursurile se se trimiță în 2 săptămâni la direcțiunea financiară de aci.

— Un post de concipient de finanță la direcțiunea finanț. din Timișoara. Concursurile sunt a se trimite în 2 săptămâni la direcț. fin. de acolo.

Economie.

Piața din Sibiu, 22 Oct. Grân hectolitru 74—80 chilo fl. 4.80 până fl. 5.60, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.60, până fl. 4.40, secara 66 până 72 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, orz 58 până 64 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.80 până fl. 2.20, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, semēnța de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsorea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 24.—, sēu de lumini fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sēu fl. 44.—

până fl. 48.—, săpunul fl. 24.— până fl. 26.—, fēn 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.—, spirtul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 32 cr. carnea de vițel 20 până 36 cr., carnea de porc 38 până 42 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouē 15 cu — până 18 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 21 Oct. n. s'a notat: unguresci bētrāni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 42.— cr. până 43.— cr., de mijloc 43.½ cr. până 44.— cr., ușori 44.½ cr. până 45.— cr., marfă țerānească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43.— cr. până 43.½ cr., ușoară 44.— cr. până 45.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., ingrāsați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 23 Octomvrie st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump. 8.40	vēnd. 8.45
Lire turcesci	11.20	11.25
Imperiali	10.20	10.25
Ruble rusesci	1.16	1.18

Bursa de Budapesta

din 22 Octomvrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	103.—	103.—
" " hārtie " 4%	92.65	92.65
" " hārtie " 5%	151.50	151.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.75	99.75
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—	115.—
Bonuri rurale ung.	104.25	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25	104.25
" " " bānāțene-timișene	104.25	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25	104.25
" " " transilvane	104.50	104.50
" " " croato-slavone	104.25	104.25
Despāgubire pentru dijma ung. de vin	98.—	98.—
Imprumut cu premiu ung.	121.—	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.25	124.25
Renta de hārtie austriacă	83.10	83.10
" " argint austriacă	88.75	88.75
" " aur austriacă	114.50	114.50
Losurile austr. din 1860	138.50	138.50
Acțiunile băncei austro-ungare	865.—	865.—
" " de credit ung.	288.—	288.—
" " " austr.	280.25	280.25
Argintul	—	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50	101.50
Galbeni impērātesci	5.90	5.90
Napoleon-d'ori	9.91	9.91
Mārci 100 imp. germane	61.35	61.35
Londra 10 Livres sterlingi	125.35	125.35

Bursa de Viena

din 22 Octomvrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.60	103.60
" " " 4%	92.70	92.70
" " hārtie " 5%	151.50	151.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.70	99.70
" (2-a emisiune)	—	—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.50	114.50
Bonuri rurale ung.	104.50	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50	104.50
" " " bānāțene-timișene	104.50	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50	104.50
" " " transilvane	104.50	104.50
" " " croato-slavone	104.50	104.50
Despāgubire pentru dijma ung. de vin	98.25	98.25
Imprumut cu premiu ung.	121.—	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.25	124.25
Rentă de hārtie austriacă	83.30	83.30
" " argint austriacă	84.20	84.20
Rentă de aur austriacă	114.55	114.55
Losuri austr. din 1860	138.75	138.75
Acțiunile băncei austro-ungare	866.—	866.—
" " de credit ung.	288.50	288.50
" " " austr.	280.20	280.20
Argintul	—	—
Galbeni impērātesci	5.91	5.91
Napoleon-d'ori	9.90½	9.90½
Mārci 100 imp. germane	61.35	61.35
Londra 10 Livres sterlingi	125.20	125.20

Bursa de București.

Cota oficială dela 21 Octomvrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 93.½	vēnd. 94.½
" Rur. conv. (6%)	87.½	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	270.—	275.—
Banca națională a Romāniei	1010.—	1030.—
Impr. oraș. București	32.—	36.—
Act. de asig. Naționala	—	—
Credit mob. rom.	—	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	100 ½	101 —
Schimb 3 luni	25.13¾	—
Societ. const.	164.—	—
Aur	15.50	15.¾

Pentru [346] 1—2
sesonul de iarnă

se află la subsemnata un asortiment

frumos de

Pelării de dame montate

īncepēnd dela 3 fl. în sus.

Sibiu, 20 Octomvrie n. 1886.

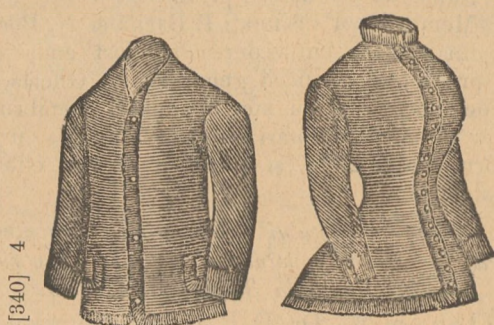
I. Wegmuth,

Strada Cisnădiei Nr. 25, catul I.

Umeđeală, frig nu strică!

Numai fl. 1.85.

Pentru Domni! Pentru Doamne!

impermeabile, călduroase, durabile și admirabil de ieftine sūnt deșesutele, potrivitele mele

Jachete „civile“

de toamnă și iarnă, pentru domni, dame, băieți și băiete, toate pentru unul și același preț de numai fl. 1.85 pro bucată.

Aceste vestite jachete „civile“ sūnt cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toți oamenii și se află în deposit în coloare sură, brună, mēlee, drap, bordeaux, albastră și neagră. — Cel-ce are o astfel de jachetă, e mai bine scutit de frig, fiindcă aceste se acomodează ori-cărei forme de trup, sūstin o egală temperatură a trupului și sūnt de o valoare neprețuită. Afară de soiul mai sus numit a fl. 1.85 se mai află în deposit pentru dame si soiuri mai fine:

Din lână fină de zephir numai fl. 2.55. Lână brodată de zephir numai fl. 4.—.

Drept mēsură e destul a īnsēmna, dacă jachetul se potfescce pentru staturi mari, mijlocii ori mici.

Singurul loc de expediție cu rambursă numai veritabil la

Iuliu Fekete, casă de expediție în Viena, V., Hundsthurmerstrasse 18/3.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porsoane		Tren de porsoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porsoane	Tren de porsoane		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porsoane						
Viena	11.10	7.40			Bucuresci		4.70	7.30		Viena		11.10	12.10	Teiuș		11.24	2.40		Copșa mică		2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		9.32	1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.19	3.59		Șeica mare		2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		9.56	1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	{	10.29	2.32		Arad	{	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51		Ocna		3.30	5.23		
Oradea-mare	{	4.12	6.58	8.30	Feldioara	{	4.16	7.47		Glogovaț	{	7.04	4.30	Orăștia		1.32	5.18		Sibiiu		3.50	5.43		
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia	{	5.02	8.24		Gyorok	{	7.22	4.43	Simeria (Piski)		2.31	6.15		Sibiiu—Copșa mică					
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Ágostonfalva	{	5.43	8.51		Pauliș	{	7.58	5.07	Deva		2.52	6.35		Sibiiu		9.31	10.50		
Mező-Telegd		7.33	10.19	2.34	Homorod	{	6.15	9.14		Radna-Lipova	{	8.17	5.19	Branicica		3.23	7.02		Ocna		9.55	11.14		
Rév		8.54	11.38	3.18	Hașfalău	{	7.06	9.51		Conop	{	8.36	5.41	Ilia		3.55	7.28		Loamneș		10.20	11.39		
Bratca			12.16	3.41	Sighișoara	{	8.52	11.03		Bérvava	{		6.09	Gurasada		4.08	7.40		Șeica mare		10.48	12.07		
Bucia			12.54	4.01	Elisabetopole	{	9.31	11.26		Soborșin	{		6.28	Zam		4.44	8.11		Copșa mică		11.11	12.30		
Ciucia		8.58	1.57	4.26	Mediaș	{	10.16	12.—		Gurasada	{		8.01	Conop		5.30	8.46		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Huiedin		9.28	3.11	5.08	Copșa mică	{	10.57	12.29		Ilia	{		8.34	Radna-Lipova		6.27	9.33		Cucerdea		3.32	10.20		
Stana			3.40	5.27	Micăsasa	{	11.19	12.44		Deva	{		8.55	Pauliș		6.47	9.53		Cheța		4.02	10.50		
Aghiriș			4.15	5.50	Blaj	{	11.31	12.49		Simeria (Piski)	{		9.19	Gyorok		7.28	10.27		Ludoș		4.23	11.11		
Ghirbău			4.36	6.02	Crăciunel	{	11.52	1.05		Orăștia	{		9.51	Glogovaț		7.43	10.42		M.-Bogat		4.33	11.20		
Nădășel			4.58	6.24	Teiuș	{	12.31	1.34		Șibot	{		10.35	Arad		7.59	10.58		Cipeu-Iernut		5.10	11.57		
Cluj	{	10.28	5.26	6.43	Vințul de sus	{	12.48	1.46		Alba-Iulia	{		11.11	Szolnok		8.28	11.35		Kerelô-Sz.-Pál		5.25	12.12		
Apahida	11.—			7.08	Uioara	{	1.51	2.19		Teiuș	{		11.43	Budapesta		9.17	12.31		Nireșteu		5.48	12.36		
Ghiriș	11.19			7.36	Cluj	{	2.18	2.39			{		12.18	Viena		2.32	5.12		Oșorheiu		6.07	12.55		
Cucerdea	12.33			9.16	Mediaș	{	2.48	3.01					12.36		6.—	8.20			Reghinul-săs.		6.41	1.20		
Uioara	1.06			10.—	Blaj	{	3.14	3.22					1.29		3.—	6.05					8.40	3.22		
Vințul de sus	1.13			10.09	Crăciunel	{	3.41	3.56		Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)					Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea				
Aiud	1.20			10.19	Teiuș	{	4.01	3.56		Simeria		11.21	2.42	Petroșeni		6.10	10.07		Reghinul-săs.		4.45			
Aiud	1.41			10.48	Vințul de jos	{	4.28	5.10		Streiu		11.58	3.25	Banița		6.53	10.48		Oșorheiu		6.34	8.—		
Teiuș	2.10			11.34	Uioara	{	5.26	5.30		Hațeg		12.46	4.16	Crivadia		7.37	11.25		Nireșteu		6.56	12.15		
Crăciunel	2.35			12.12	Apahida	{	5.56	5.30		Pui			1.37	Pui		8.20	12.05		Kerelô-Sz.-Pál		7.16	12.35		
Blaj	2.48			12.30	Cluj	{							1.37	Hațeg		9.01	12.42		Cipeu-Iernut		7.40	12.53		
Micăsasa	3.20			12.52	Nădășel	{				Crivadia			2.24	Streiu		9.52	1.22		M.-Bogat		8.03	1.19		
Copșa mică	3.41			1.52	Ghirbău	{				Banița			3.05	Simeria		10.31	1.53		Ludoș		8.37	1.49		
Mediaș	4.—			2.18	Aghiriș	{				Petroșeni			3.37						Cheța		8.51	2.02		
Elisabetopole	4.35			3.03	Stana	{													Cucerdea		9.08	2.13		
Sighișoara	5.10			3.59	Solnok	{															9.40	2.46		
Hașfalău	5.37			4.28	Bratca	{																12.50		
Homorod	7.02			6.16	Rév	{													Simeria (Piski)—Uniedoară					
Ágostonfalva	7.43			6.44	Mező-Telegd	{				Arad		6.05	5.48	Timișoară		6.25	5.—		Simeria (Piski)			2.18		
Apatia	8.11			7.46	Fugyi Vásárhely	{				Aradul nou		6.33	6.19	Merczifalva		7.19	6.02		Cerna			2.39		
Feldioara	8.41			7.46	Vărad-Velenceze	{				Németh-Ságh		6.58	6.44	Oreczifalva		7.46	6.32		Uniedoara			3.08		
Brașov	{	9.21		9.15	Oradea-mare	{				Vinga		7.29	7.16	Vinga		8.15	7.02		Uniedoară—Simeria (Piski)					
Timiș	2.53	6.22			P. Ladány	{				Oreczifalva		7.55	7.47	Németh-Ságh		8.36	7.23		Uniedoara			5.10		
Predeal	3.28	6.47			Szolnok	{				Merczifalva		8.14	8.08	Aradul nou		9.11	8.01		Cerna			5.36		
Bucuresci	9.35	11.45			Budapesta	{				Timișoară		9.08	9.02	Arad		9.27	8.17		Simeria (Piski)			5.55		
					Viena	{																		
					</																			